

[Aksel Larsen.]

til genstand for en uformel mundtlig drøftelse forinden, havde man først villet imødekomme dette ønske. Bøytler udtalte herefter, at det ikke var nødvendigt eller ønskeligt, at prisdirektoratet fremkom med officielle kommentarer til sagen, og at der end ikke var nogen grund til, at inspektørrapporten blev fremsendt. Det var tilstrækkeligt, at han nu til orientering havde fået at vide, hvorledes inspektørundersøgelsen var faldet ud, Statsadvokat Carl Madsen havde blot ved sin henvendelse til prisdirektoratet ønsket at få uforbindende sagkyndig assistance, og det havde på ingen måde været hensigten, at prisdirektoratet skulle tage sagen op til behandling. Det gjaldt nu blot om at få værnemagersagerne fejtet af bordet så hurtigt som muligt, da man jo ikke kunne leve af fortsat udrensning. Fra øverste til laveste inden for lovgivningsmagt og anklagemyndighed var det nu en klar linie, at arbejdet skulle gøres færdigt og ikke forsinker af yderligere inddragelse af bagtalspørgsmål.

Gammelgaard-Jacobsen mente ikke, at de her konstaterede prisovertrædelser uden videre kunne afvises som bagtalspørgsmål. I prisdirektoratets og revisionsudvalgets behandling af værnemagersager blev der lagt stor vægt på så klare overtrædelser af prislovgivningen, og statsadvokatens henvendelse til prisdirektoratet måtte vel også tolkes således, at han havde interesse for at få dette spørgsmål belyst.

Bøytler (med eftertryk): Vi har ikke ønsket nogen stillingtagen fra prisdirektoratets side, og vi ønsker ikke en sådan nu. Vi ønsker ikke noget yderligere dokument, da det blot vil medføre, at der igen rodes op i sagen, og denne derved forplumres. Løvrigt var det ganske ligegyldigt med prisdirektoratets udtalelse, da sagen i realiteten allerede var afgjort. Der var intet yderligere at gøre. Regeringen og rigsdagen stod bag Wright, Thomsen & Kiers arbejder, og statsaut. revisor Tvede og han havde undersøgt sagen grundigt og intet fundet at indvende. Det var alene den stadige mistænkeliggørelse overfor Wright, Thomsen & Kier, der havde trukket sagen i langdrag, ellers ville den allerede

have været henlagt i november måned forrige år."

Jeg skal ikke oplæse hele det pågældende protokoluddrag, men jeg ønsker at fæstne opmærksomheden ved denne protokoludtalelse af Bøytler. Det må dog være muligt for den højtærede justitsminister gennem henvendelse til daværende konstituerede statsadvokat Carl Madsen at skaffe sig at vide, hvis han ikke allerede ved det, om revisor Bøytlers udtalelser om statsadvokatens stilling er rigtige eller de ikke er rigtige. Jeg tillader mig at mene, at justitsministeren ved, at Bøytler bevidst har løjet i prisdirektoratet og søgt at føre det bag lyset for at forhindre, at der blev fremsat en officiel erklæring. Jeg går desuden ud fra, at justitsministeren i hvert fald også vil være villig til at sige, at det ikke kan have været rigsdagens, regeringens og anklagemyndighedens almindelige linie dengang, at det nu gjaldt om for enhver pris at få standset værnemagersagerne og undgå yderligere udrensning. Det er ifølge protokollen, Bøytler har hævdet dette. Jeg synes ikke, at der efter den protokol, jeg her har oplæst, kan være nogen tvivl om, hvorledes Bøytler har arbejdet med denne sag. Han har sammen med firmaets egne revisorer Tvede og Bang søgt at lave revisionsarbejdet, så det stillede firmaet i et så gunstigt lys som muligt, og søgt at hindre det, statsadvokaten ønskede der skulle gives svar på. Hvor groft Bøytler har optrådt ved det pågældende møde, kan man se af slutningen af protokollen, hvori der står:

„Efter nogen yderligere diskussion, hvorunder Bøytler på forespørgsel bekræftede, at han var statsadvokatens og ikke Wright, Thomsen & Kiers medhjælper i sagen, udtalte Gammelgaard-Jacobsen, at den af Bøytler ønskede viderebehandling af inspektørrapporten set fra prisdirektoratets sædvanlige praksis var så ekstraordinær, at han fandt det rigtigst selv at søge bekræftet hos statsadvokaten, at det også var hans ønske.“

Jeg synes, dette taler tilstrækkelig tydeligt, og jeg synes ikke, justitsministeren har ret til ved denne forespørgsels behandling at gå uden om dette forhold, som er ham aldeles udmærket bekendt. Jeg synes heller ikke, han kan gå uden om den kendsgerning, at han ved, at Bøytler har løjet i prisdirektoratet, at han ved, at Bøytler har bestræbt